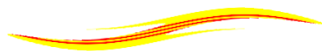

PHẦN 4: HÁN HÓA NHƯ THẾ NÀO ?

Như trong Quyển – 1 của “**Những sự thật cần phải biết**”, tôi đã viết về cái gọi là “**Hán hóa toàn diện**” do Trung Cộng và CSVN thông đồng để thực hiện trên quê hương Việt Nam của chúng ta. Nhưng đó chưa đủ cho một bức tranh đầy đủ về sự bán nước của Tàu, cụ thể bằng những công cuộc Hán hóa. Để giúp đọc giả hiểu thêm, tôi xin tiếp tục một bài trong đề tài này tại Quyển số 3 này.

1 - TỪ CHUYỆN “YÊM BÙA” ĐẾN HỌC TIẾNG TÀU...

Giặc Tàu chưa bao giờ bỏ ý định bành trướng với tư tưởng đại Hán, chúng xâm lăng Hoàng Sa – Trường Sa của chúng ta, chiếm biển đảo của chúng ta, của Philippines. Và thông qua bọng tay sai cộng sản Việt nam thì chúng đã chiếm Tây Nguyên, thác Bản Giốc, ải Nam Quan, Mũi Cà Mau ... hiện nay là cắt khúc giữa tại đèo Hải Vân và đưa quân đội vào cảng Vũng Áng – Hà Tĩnh. Đó là một trong những vị trí chiến lược về mặt quân sự cũng như địa linh của Việt Nam.

Nhưng có một điều mà Tàu cộng luôn lo sợ đó là linh khí đất Việt mà chính cụ Nguyễn Trãi đã từng viết “*Song hào kiệt đời nào cũng có* “. Chính vì vậy nếu chúng ta nhìn vào sự kiện xây dựng tuyến đường sắt trên cao tại Hà Nội của cộng sản Việt Nam bằng tiền vay từ Trung Cộng sẽ thấy được một vấn đề lớn, phải chăng chính là âm mưu của đại Hán và tiếp tay bởi những Lê Chiêu Thống và Trần Ích Tắc đời nay ?. Câu trả lời thật không khó.

Những chiếc cọc đóng xuống lòng sông Tô Lịch

CSVN đã và đang tiếp tay cho giặc Tàu đóng cọc vào một trong những long mạch quan trọng nhất của Việt Nam. Điều đó được thể hiện là trong lúc thi công tuyến đường sắt trên cao này, cộng sản Việt Nam không cho thi công ngay trên nền đường Láng đã mở rộng từ trước có nền vững chắc hơn giữa lòng sông. Đường Láng song song với lòng sông Tô Lịch, nhưng thật buồn cười là nếu thi công đường sắt trên cao trên đường Láng (đã có sẵn khoảng trống lưu không ở giữa đường) thì vừa an toàn về mặt địa chất hơn dưới lòng sông. Và hơn thế nữa rõ ràng thi công cọc dưới sông sẽ làm lòng sông hẹp đi, thoát nước cho Hà Nội khó khăn hơn cũng như tổn

kém kinh tế cho thi công sẽ đội lên hơn nhiều so với thi công trên cạn.

Cũng thêm một điều rõ ràng là những đoạn cọc đó phần lớn đóng trên quặng mà trước đây đã có hiện tượng “Thánh Vật” (Xem thêm tại: [Thâm độc và Hèn hạ?](#))

Tại sao cộng sản Việt Nam không thi công trên cạn dù có đầy đủ các lợi thế mà dứt khoát phải đóng cọc xuống sông Tô Lịch từ lâu được coi như là Long Mạch của Hà Nội ngàn năm văn hiến? Phải chăng chúng ta đã trải qua cả nghìn năm, Long mạch Tô Lịch đã tránh được sự trấn yểm của Cao Biền. Nay Long mạch Tô Lịch liệu lại một lần nữa bị trấn yểm cũng bởi bàn tay như nhóp của Trung Cộng và sự tiếp tay của CSVN.

Việc Cao Biền làm với thành Đại La trước đây và nay lại được tiếp tay đóng Long mạch của cộng sản Việt Nam chính là một mảnh ghép cho một bức tranh hoàn chỉnh về những âm mưu thâm độc và hèn hạ có thể có của Trung Cộng và Việt Cộng. Vì chỉ có như vậy thì chúng mới hi vọng linh khí Việt mất đi để chúng hoàn toàn chiếm được Việt Nam sau ngàn năm chúng vẫn mong đợi. Trong khi cộng sản Việt Nam cũng đã bán nước và mong muốn ngu dân để cho chúng thực hiện cho chót cú của Hội Nghị Thành Đô như nhục trước đây.

Dù chúng ta chưa có đủ hết tiến bộ khoa học để tin hoàn toàn vào những việc của Phong Thủy nhưng việc làm của Trung Cộng và Việt Cộng rất đáng suy ngẫm. Nếu không cảnh giác thì đất nước ta sẽ phải trả những cái giá mà không thể nào lấy lại được. Cẩn trọng là không thừa trước những đòn thâm độc và hèn hạ của cộng sản Tàu, cộng sản Việt Nam mà chúng thì luôn sẵn có trong máu bọn chúng. Và đó là câu trả lời đầu tiên cho sự Hán Hóa bằng phương cách này của CSVN.

Chưa hết, theo tin từ báo chí CSVN, mà cụ thể báo Tuổi trẻ ngày 26/06/2010 đã đề cập như sau:

“ Hiện nay trên các phương tiện thông tin đại chúng, tiếng Việt đang bị dùng sai một cách khủng khiếp. Chỉ có mấy từ dùng sai mà sửa mãi vẫn không hết: yếu điểm được dùng như điểm yếu, cứu cánh được dùng như cứu giúp, thậm chí có nhà văn nọ còn dùng từ khiếm nhã như là trang nhã...

Sinh viên ngay cả ngành khoa học xã hội và nhân văn mà vốn từ hết sức nghèo nàn, nhiều người trong số họ không có khả năng hiểu được những từ gắn với nhà trường như: học phong, môn phong, đồng song, đồng môn...

Những sai lầm yếu kém trên sẽ không có nếu học sinh được học chữ Hán, có thói quen tra từ điển Hán – Việt và tiếng Việt. Nếu như 50 năm trước Chủ tịch Hồ Chí Minh kêu gọi giữ gìn sự trong sáng của tiếng Việt là do lo ngại tình trạng lạm dụng từ gốc Hán, như thay vì sân bay thì nói phi trường, núi lửa thì nói hỏa diệm sơn, tàu ngầm thì nói tiềm thủy đĩnh..., nhưng với tình hình giáo dục như hiện nay thì lấy đâu ra người hiểu được chữ diệm là cái sáng, cái nóng trên ngọn lửa, tiềm thủy là ẩn dưới nước...

Vi vậy bây giờ nói đến việc gìn giữ sự trong sáng của tiếng Việt chính lại là phải học chữ Hán.”.

(Phát biểu của PGS.TS Đoàn Lê Giang tại Hội thảo khoa học toàn quốc “Phát triển và giữ gìn sự trong sáng của tiếng Việt thời kỳ hội nhập quốc tế hiện nay”). (Links: <http://tuoitre.vn/tin/tuoitre-cuoi-tuan/20100626/can-khoi-phuc-viec-day-chu-han-trong-nha-truong/386515.html>).

Tờ báo này tiếp:

“Ở Việt Nam, nếu đưa chữ Hán vào dạy trong trường phổ thông chắc chắn sẽ gây phản ứng từ nhiều phía. Nhưng chừng nào chúng ta còn dùng tiếng Việt, chừng nào chúng ta còn coi trọng bản sắc văn hóa dân tộc, chừng nào chúng ta còn nhìn các nước Đông Á như những cái mốc

cần phải đuổi kịp thì chừng ấy chúng ta còn cần phải dạy chữ Hán.

Hiện nay vẫn có nhiều giảng viên các khoa ngữ văn, lịch sử ở những đại học lớn biết chữ Hán. Chúng ta bắt đầu từ việc dạy đại trà cho sinh viên ngữ văn ở các đại học, từ đó đưa họ ra dạy thí điểm ở một số trường phổ thông. Sau đó rút kinh nghiệm, dạy chữ Hán cho học sinh trung học cơ sở, dần dần mở rộng ra học sinh chuyên ban khoa học xã hội ở trung học phổ thông. Cuối cùng mới tính đến việc dạy cho tất cả học sinh ở các ban khác....Nếu chúng ta kiên quyết, kiên trì đưa chữ Hán vào chương trình phổ thông, tiếng Việt của chúng ta sẽ giàu có hơn, trong sáng hơn, ít bị sai hơn. “.

Trước đó, GS. NGND. Nguyễn Đình Chú, Khoa Ngữ văn, Trường ĐHSPT Hà Nội đã có một bài tham luận dài dòng với tiêu đề **“Cần khẩn trương khôi phục việc dạy chữ Hán trong nhà trường phổ thông Việt Nam”**

(Links: http://khoaavanhoc-ngonngu.edu.vn/home/index.php?option=com_content&view=article&id=403:cn-khn-trng-khoi-phc-vic-dy-ch-han-trong-nha-trng-ph-thong-vit-nam&catid=72:hi-ngh-khoa-hc-han-nom&Itemid=146)

Rõ ràng qua những gì quan chức, giáo chức CSVN tuyên bố thì CSVN cho rằng học tiếng Hán để “giữ gìn bản sắc văn hóa, tiếng Việt”. Nhưng tất cả đó là những lời ngụy biện để che dấu một âm mưu Hán hóa do Trung cộng chỉ đạo. Làm gì có chuyện vô lý là Tiếng Việt trong sáng cần phải “Khẩn trương học tiếng Hán”, trong khi Việt Nam có ngôn ngữ riêng, văn hóa riêng và các từ Hán khi du nhập vào Việt nam trước đây đã được tiền nhân sử dụng theo lối Việt. Vì vậy nếu cần học là học tiếng Việt chuẩn chứ không phải thứ tiếng Việt tào lao của CSVN. Nó không thể nào là học tiếng Hán để chuẩn hóa tiếng Việt được. Âm mưu đồng hóa qua chữ viết đó thực chất đã được CSVN làm từ lâu.

Khi còn là Việt Minh, Tờ nhật báo **“Tiếng Dội”** số 462, năm thứ 3, 1951, Âm lịch 22 tháng Bảy năm Tân Mão, giá bán 1 đồng, của Chủ nhiệm Trần Chí Thành tự Trần Tấn Quốc, Tòa soạn, Quản lý 216 đường Gia Long Sài Gòn, có bài mang tựa đề **“Việt Minh vận động cho Việt Nam làm chủ hầu Trung Quốc”**, cho in nguyên văn một tờ truyền đơn do Trường Chinh ký như sau:

ỦY BAN HÀNH CHÍNH KHÁNG CHIẾN VIỆT NAM DÂN CHỦ CỘNG HÒA

NĂM THỨ VII

TỔNG THƯ KÝ ĐẢNG LAO ĐỘNG VN

SỐ: 284/LĐ ĐỘC LẬP TỰ DO HẠNH PHÚC

Hỡi đồng bào thân mến!

Tại sao lại nhận vào trong nước Việt Nam yêu mến của chúng ta, là một nước biết bao lâu làm chủ hầu cho Trung quốc, cái thứ chữ kỳ quặc của bọn da trắng Tư Bản đem vào !

Tại sao ta lại truyền bá trong dân chúng từ ải Nam Quan đến mũi Cà Mau, cách viết chữ dị kỳ của tên thực dân Alexandre de Rhodes đã đem qua xứ mình như thế?

Không, đồng bào của ta nên loại hẳn cách viết theo lối Âu Tây ấy – một cách viết rõ ràng có mau thật đấy – và ta hãy trở về với thứ chữ của ông bà ta ngày trước, là thứ chữ nho của Trung Quốc.

Vả chẳng, người Trung Hoa, bạn của ta – mà có lẽ là thầy của chúng ta nữa, ta không hổ thẹn mà nhìn nhận như thế – có phải là dân tộc văn minh trước nhất hoàn cầu không? Còn nói gì đến y khoa của Âu Mỹ: Chúng chỉ cắt, đục, khoét, nạo! Có thể thôi!

Hỡi đồng bào yêu mến! Chúng ta hãy gạt bỏ cách chữa bệnh của bọn Đế quốc phương Tây đem qua xứ ta!

Ta hãy bỏ nhà bảo sanh của chúng, bỏ bệnh viện của chúng, ta hãy dùng thuốc dán của ông cha ta để lại và nhất là dùng thuốc Tàu danh tiếng khắp cả hoàn cầu!!!!

Ta hãy trở về phương pháp này, trước nữa để ủng hộ các bạn Trung Hoa, sau nữa để loại ra khỏi nước Việt Nam yêu mến của ta bao nhiêu những đồ nhập cảng thực dân như là khoa học, phát minh v.v...

Ta hãy quét sạch lũ “trí thức” đã xuất thân ở các trường Âu Mỹ, đế quốc và thực dân! Chúc “Tổng phản công” và “Thi hành mọi phương pháp bài trừ thực dân”.

Trường Chinh

Tổng thư ký đảng Lao Động

Trường Chinh và Hồ Chí Minh

Đây là một văn bản cho thấy đảng cộng sản chủ trương bán nước và Hán hóa dân tộc, kêu gọi làm chủ hầu rõ rệt nhất cho Trung cộng. Việc này là một sự cho thấy rõ nét âm mưu Hán hóa của đảng cộng sản trong vô vàn hành động khác.

Số báo Tiếng Dội này nằm trong Thư Viện tiếng Việt thuộc Bảo Tàng Viện Anh Quốc (British Museum – London). Bạn đọc hoàn toàn có thể kiểm chứng. Chúng ta cũng phải nhìn nhận về tờ báo Tiếng Dội như sau. Các văn bản, bài báo được lưu trữ trong văn khố của các nhà nước có tiến bộ như Anh, Mỹ, Pháp... đều là những tác phẩm có giá trị về mặt nội dung cũng như sự thật lịch sử được nghiên cứu và chọn lọc kỹ lưỡng. Sự việc được lưu trữ trong văn khố của viện bảo tàng nước Anh cho thấy tính xác thực của bài báo nói trên trong tờ báo Tiếng Dội.

Ngoài ra, trong cuốn sách của tác giả Hà Cẩn (Viện văn học Trung quốc) có một cuốn sách được in năm 1997 và tái bản năm 2000 với tiêu đề tạm dịch sang tiếng Việt: “*Mao chủ tịch của tôi*” bởi nhà Xuất bản Trung ương Trung quốc. Cuốn sách dày 438 trang có đoạn trang 126 nói về quan hệ với Việt Nam. Đoạn đó có đoạn tạm dịch như sau:

“Mao chủ tịch đánh giá việc Việt Minh đã từng muốn dùng tiếng Trung Quốc thay cho chữ quốc ngữ Việt Nam là một hành động cho thấy trước sau gì Việt Nam sẽ thuộc về chúng ta, ít nhất là về văn hóa”.

Từ đoạn này chúng ta có thể thấy Mao đã biết chủ trương dùng tiếng Hoa của Việt Minh (lúc đó mang tên đảng Lao động Việt Nam). Thời điểm tác giả Hà Cẩn nêu trong cuốn sách của mình là

lúc Mao vẫn chỉ gọi đảng cộng sản Việt Nam là Việt Minh trùng khớp với thời điểm và cách dùng trong quy phạm của sắc lệnh kêu gọi của Trường Chinh đòi nhân dân Việt Nam học tiếng Hoa. (Xem thêm tại: <http://ngaycu.blogspot.be/2013/08/nhung-su-that-can-phai-biet-phan-14.html>)

Như vậy CSVN hiện nay có thực hiện con đường Hán hóa như Hồ và Trường Chinh đã mong muốn cũng không có gì là lạ cả.

2 - VIỆN KHỔNG TỬ, ĐỀN THỜ KHỔNG TỬ

Thông tin được nhà cầm quyền tỉnh Vĩnh Phúc, một trong những tỉnh thuộc hạng nghèo nhất của Việt Nam, đã chi ra hơn 13 triệu USD để xây dựng cái gọi là Văn Miếu để thờ “đức Khổng tử”. Theo đó, công trình này được nhà cầm quyền Vĩnh Phúc khởi công xây dựng từ năm 2011 và dự trù sẽ hoàn tất vào năm tới, trên một mảnh đất rộng hơn 4 mẫu tạ phường Liên Bảo, thành phố Vĩnh Yên., với thiết kế không khác gì một hoàng cung. Cần biết là trong tờ trình xin xây dự án này, nhà cầm quyền Vĩnh Phúc nói rằng các nước như Trung Cộng, Nhật Bản, Nam Hàn và kể cả Việt Nam đều xây dựng văn miếu để thờ “Khổng Tử”. Tuy nhiên, ngay sau khi biết được chuyện thờ Khổng Tử, rất nhiều người đã lên tiếng phản đối, yêu cầu không được thiết lập bài vị Khổng Tử trong tòa văn miếu này. Nhưng câu chuyện ở đây là như thế nào đây ?

Đền thờ Khổng tử 13 triệu USD tại Vĩnh Phúc

Thứ nhất, Văn Miếu ở Việt Nam với mục đích lập ra các vị quan văn võ có đỗ đạt trong các kỳ thi trước đây trong lịch sử Việt Nam. Điều này đã có ở nhiều nơi như Hà Nội, Nam Định, Huế... Nhưng đó là giành cho người Việt Nam chúng ta. Chuyện Khổng Tử đã có người Tàu lo, đó không phải là việc của chúng ta. Dân tộc Việt của chúng ta có văn hóa riêng, tín ngưỡng riêng, chúng không ta theo văn hóa Tàu và rất nhiều cái gọi là tư tưởng của Khổng tử đã được chứng minh rằng nó đi ngược với xu thế phát triển của con người, gây sự trì trệ cho xã hội. Có sao phải lập đền thờ Khổng Tử trên đất nước của Việt Nam ? Đó là điều vô lý khi nhiều nước trên thế giới đã và đang đóng cửa Viện Khổng Tử tại nước họ. Trong khi đó CSVN lại cố tình rước về.

Thứ hai, Trong khi người dân còn quá nhiều khó khăn thậm chí không đủ ăn thì tại sao lại phải xây cái Miếu cho một người ngoại bang tới cả hàng chục triệu USD. Đó là một điều vô lý cho thấy

thực tế quan chức CSVN nói chung và Vĩnh Phúc nói riêng muốn qua đó kiếm “hoa hồng” lại qua từ những hợp đồng đấu thầu béo bở.

Thứ ba, đây là điều quan trọng nhất đó là bản chất bán nước và làm nô lệ cho Tàu đã được quan chức CSVN thể hiện rất rõ ràng qua sự kiện này. Còn nhớ trước đây thì CSVN đã cho khánh thành Viện Khổng Tử ở Việt Nam dưới sự chứng kiến của sứ Tàu. (Xem thêm tại: <http://www.danchimviet.info/archives/92651/vien-khong-tu-tq-khai-truong-o-viet-nam/2014/12/comment-page-1>).

Du Chính Thanh cắt băng khánh thành Viện Khổng Tử tại ĐH Hà Nội

Sự kiện xây đền thờ Khổng Tử ở Vĩnh Phúc cho thấy CSVN tiếp tục con đường Hán Hóa mà Hồ Chí Minh và quan chức khác đã làm bao năm qua. CSVN muốn đồng văn hóa, chữ viết của Việt Nam làm một tỉnh của Tàu thông qua bắt học sinh học chữ Hán, sách Tàu, cờ 6 sao và nay là đền thờ Khổng Tử...

Ba điều đó nói lên một điều CSVN vừa ngu dốt khi cố tình xây một ngôi Miếu trái với văn hóa và thuần phong mỹ tục của người Việt Nam. Vừa tham lam khi chúng dựa vào đó để tham nhũng chia chác trên xương máu của tất cả người dân Việt Nam. Đồng thời, âm mưu Hán Hóa đã hiện rõ hên bao giờ hết trên những khuôn mặt của bộ chính trị nhà cầm quyền CSVN.

Chúng ta đã từng chứng kiến người dân Việt Nam có những câu vè về về cái tượng của Lê Nin ở ngay Hà Nội như sau:

*“Ông Lê Nin ở nước Nga
Cớ sao lại đứng vườn hoa nước này
Ông vênh mặt, ông chỉ tay:
Tự do hạnh phúc chúng mày còn xa
Kìa xem gương của nước Nga
Bảy mươi năm lẻ có ra đéch gì !...”*

Chuyện CSVN đã từng bợ Liên Xô, bợ Tàu cũng chẳng có gì là lạ. Chẳng thế mà Hồ Chí Minh đã từng viết thơ kêu gọi “*yêu quê hương là yêu Trung Quốc*”, Tố Hữu thì lẫn lóc với cái gọi là “*Tiếng đầu lòng con gọi Stalin*”. Và sau đó thì Lê Duẩn thẳng thừng khẳng định công cuộc “*ăn cướp*” của đảng CSVN chính là “*Đánh cho Liên Xô, cho Trung Quốc*”. Như vậy một nhà cầm quyền coi dân chỉ là cỏ rác và đã bán nước cho Tàu, đang đưa dần dân tộc Việt Nam vào vòng nô lệ Hán tặc có xây công trình để thờ Khổng Tử cũng chẳng có gì là lạ. Điều đáng nói ở đây là chúng ta có thêm một bằng chứng cho ai đó còn nghi ngờ CSVN có bán nước hay không có thể

khẳng định CSVN chính là những kẻ bán nước cho Tàu 100 phần trăm, không thể nào khác được. Cái sự Hán hóa đã được thực hiện từ những mưu đồ cụ thể như thế.

Rõ ràng là vậy, còn nghi ngờ gì nữa đâu? CSVN đã và đang bán nước và Hán hóa trên con đường mà Hồ Chí Minh và đệ tử của hắn ta mong muốn. Chuyện 13 triệu USD xây đền thờ Khổng Tử tại Vĩnh Phúc chắc chắn là chuyện sắp đặt để cái văn hóa Hán tộc có thể được ngự trị trên quê hương của chúng ta. Chuyện bán nước của CSVN đã rõ ràng, mong ai đó còn lương lý, còn vô cảm hãy mau tỉnh giấc...Đất nước này, dân tộc này cần phải đứng lên trước khi quá muộn khi mà những cái gọi là Hán hóa đang gặm nhấm dần văn hóa Việt, Hồn Việt của chúng ta.

3 - LŨ BÁN NƯỚC VÀ CƯỚP NƯỚC

Trong một tài liệu có tên: “TÀI LIỆU THAM KHẢO VIỆT NAM: TỈNH HAY KHU TỰ TRỊ” do tác giả Ninh Cơ ghi lại có cho biết trích tài liệu chép lại từ băng ghi âm cuộc gặp mặt giữa đại diện Tổng Cục Tình Báo Hoa Nam và Tổng Cục II Việt Nam để lưu trữ, được bảo quản theo chế độ “tuyệt mật” như sau:

“Thưa các đồng chí,

Trong mấy ngày qua ta đã cùng nhau bàn thảo nhiều vấn đề, đạt được đồng thuận về căn bản, tuy không khỏi có sự tranh biện về tiểu tiết. Khép lại, ta có thể hài lòng khẳng định: hội nghị đã thắng lợi, và thắng lợi lớn. Xin các đồng chí hoan hỉ cạn chén! Trong lời phát biểu kết thúc hội nghị Lương tư lệnh nhấn mạnh: những gì được đưa ra bàn ở hội nghị chung quy chỉ là những điều đã được đề cập nhiều lần từ nhiều năm trong những cuộc gặp gỡ các cấp tham mưu và cả cấp cao. Với tư cách chính ủy được cử ra chủ trì hội nghị, tôi xin tóm tắt vài điều quan thiết.

Trước hết, hội nghị nhất trí cao về quan điểm không có, và không hề có chuyện Trung Quốc thôn tính Việt Nam. Trung Quốc không có nhu cầu thôn tính nước nào, các nước lân bang đều nghèo, họ cần đến Trung Quốc hơn là Trung Quốc cần đến họ. Những cái họ có đều ở dạng tiềm năng ở dưới đất hoặc ở ngoài biển, không có Trung Quốc giúp đỡ thì chẳng khai thác được. Trong giai đoạn phải dồn toàn lực cho phát triển kinh tế mà Đặng (Đặng Tiểu Bình) lãnh tụ vạch ra, mọi sự đều bồng đều vô nghĩa. Chúng kìm hãm bước tiến vĩ đại của Trung Quốc vĩ đại. Thế mà ở Việt Nam lại có những luồng dư luận như thế đấy, nào là Trung Quốc bá quyền, nào là Trung Quốc bành trướng. Thối lắm, thưa các đồng chí, không người được.

Bọn dân chủ ở Việt Nam đã hô hoán rầm rĩ rằng cuộc vạch lại biên cương giữa Trung Quốc và Việt Nam là tranh chấp biên giới.

Bọn dân chủ ở Việt Nam đã hô hoán rầm rĩ rằng cuộc vạch lại biên cương giữa Trung Quốc và Việt Nam là tranh chấp biên giới. Trong khi đàm phán tất nhiên có những điều hai bên phải nhân nhượng nhau, có chỗ lùi ra, có chỗ lồm vào ở bên này hay bên kia, nhưng đó là kết quả của những thương thảo sòng phẳng, thuận mua vừa bán.

Các đồng chí Việt Nam thấy chúng nói thế lại chỉ thanh minh mới chán. Như Lê thứ trưởng (Lê Công Phụng) trả lời phỏng vấn: “Thác Bản Giốc ta cứ tưởng là của ta, bạn cũng không bảo là của bạn, đo ra mới biết của ta chỉ có một phần ba, vì tình hữu nghị với ta, bạn cho ta hưởng một nửa”, nói thế là tốt, nhưng vẫn cứ là thanh minh. Việc gì mà phải thanh minh cơ chứ? Với bọn phản động chuyên gây rối ấy à, cứ thẳng tay trấn áp, bịt cái miệng chó của chúng lại. Chớ lừng chừng thiếu kiên quyết, chớ hữu khuynh nhân nhượng. Nhân nhượng là chết đấy. Phải quét cho bằng sạch, tiêu diệt không thương xót bọn dân chủ, không cho chúng được đàng chân lân đàng đầu, vùi chúng xuống đất đen, không cho chúng ngóc đầu dậy. Nhưng cái đó sẽ không còn là vấn đề trong tương lai. Việc tiêu diệt bọn dân chủ giời bọ sẽ không còn là việc của riêng các đồng

chí Việt Nam, nó sẽ là nhiệm vụ chung của tất cả chúng ta.

Thưa các đồng chí,

Hội nghị đã thành công là nhờ nó gạt được ra ngoài những chuyện lật vặt vô bổ đang là đề tài thời sự để tập trung vào đại sự bàn về chuyện hợp nhất hai quốc gia trong tương lai. Tương lai có thể chưa tới ngay, nhưng lại có thể rất gần, vì thế ta phải có viễn kiến, phải có sự chuẩn bị.

Hợp nhất Trung Quốc-Việt Nam là một mốc lịch sử vĩ đại trên con đường phát triển của tổ quốc. Với tư cách tham mưu cho cấp cao hai bên, trong hội nghị này chúng ta đã bàn thẳng vào những phương án, phác thảo những bước tiến hành cụ thể, những công việc cụ thể trong công tác chuẩn bị.

Nào, xin cạn chén lần nữa mừng thắng lợi của hội nghị lịch sử này!

Trong tình hình thế giới hiện nay, Việt Nam không còn chọn lựa nào khác, không còn con đường nào khác hơn là trở về với tổ quốc Trung Hoa vĩ đại. Đi với Mỹ chẳng ? Thì các đồng chí chạy đi đâu ? Chỉ trở về với tổ quốc các đồng chí mới có thể tiếp tục tồn tại như những ông chủ duy nhất trước hiểm họa bọn giòi bọ đang tích cực phản công nhằm tống cổ các đồng chí khỏi chỗ ngồi của mình. Hãy thử tưởng tượng một ngày nào đó các đồng chí không còn được ngồi ở bàn giấy trong công thự mà phải đi lang thang ngoài đường kiếm việc làm. Thật khủng khiếp!

Vì thế, chúng ta phải chiến đấu hết mình cho sự tồn tại của chúng ta, cho con cháu chúng ta. Tương lai của chúng ta, của con cháu chúng ta, quyết không để lọt vào tay kẻ khác.

Lũ dân chủ giòi bọ ấy có cả ở Trung Quốc, tôi thừa nhận điều đó, nhưng chúng tôi đã thắng tay trấn áp chúng thắng lợi. Nhưng ở Việt Nam tình trạng có khác, chúng hung hăng hơn, lì lợm hơn, là do các đồng chí thiếu kiên quyết. Nếu ở Trung Quốc đã có một Thiên An Môn thì tại sao Việt Nam không thể có một cái tương tự ? Tôi xin bảo đảm với các đồng chí rằng Trung Quốc sẽ tận tình chi viện cho các đồng chí một khi có sự biến đe dọa quyền lợi của các đồng chí. Để bảo vệ các đồng chí, Trung Quốc không thiếu xe tăng dĩ chí cho vài Thiên An Môn. Các đồng chí cứ hỏi Nông đồng chí xem Hồ đồng chí (Hồ Cẩm Đào) đã hứa hẹn gì trong cuộc gặp gỡ cấp cao vừa rồi.

Nhưng đó là trong tình huống hiện nay, chứ trong tương lai khi hai nước đã là một thì sẽ không phải như vậy.

Việc Việt Nam trở về với tổ quốc Trung Hoa vĩ đại là việc trước sau sẽ phải đến, không sớm thì muộn. Mà sớm thì hơn muộn.

Trong lịch sử, Việt Nam từng là quận huyện của Trung Quốc, là một nhánh của cây đại thụ Trung Hoa. "Trung Quốc và Việt Nam là một". Đó là chân lý đời đời. Đó cũng chính là lời của Hồ đồng chí (Hồ chí Minh) trong lễ tuyên thệ gia nhập đảng cộng sản Trung Quốc. Hồ đồng chí tôn kính còn dạy: "Trung Quốc-Việt Nam như môi với răng. Môi hở thì răng lạnh". Có nghĩa là hai nước là hai bộ phận trong cùng một cơ thể. Nông đồng chí (Nông đức Mạnh), từng tự hào nhận mình là người Choang trong cuộc gặp gỡ với các đại biểu trong Quốc Vụ Viện. Mà dân tộc Choang là gì ? Là một bộ phận của đại gia đình các dân tộc Trung Quốc.

Trong thời đại hiện nay, khi thế giới được tái phân chia sau Đệ Nhị Thế Chiến, khi Hoa Kỳ đã mất vị thế độc tôn trước sự trỗi dậy bất ngờ của tổ quốc chúng ta, thì sự sáp nhập trở lại của Việt Nam, và toàn bán đảo Đông Dương tiếp theo là điều tất yếu.

Thế nhưng chúng ta đều đã thấy, đã biết những biểu hiện lừng chừng dao động lúc này lúc khác trong ban lãnh đạo đảng Việt Nam, muốn vừa dựa lưng vào Trung Quốc, người dựa hơi con hổ

giấy Hoa Kỳ. Bây giờ đã khác.

Sự lựa chọn chỉ còn có một. Và ở đây, các đồng chí Việt Nam đã tỏ ra có lựa chọn đúng.

Ngày nay, Trung Quốc vĩ đại phải dành lại vị trí đã có của mình. Có Việt Nam nhập vào, Trung Quốc đã vĩ đại lại càng thêm vĩ đại. Thế giới hôm nay chỉ còn lại hai siêu cường. Đó là Trung Quốc và Hoa Kỳ. Con hổ giấy Hoa Kỳ.

Những việc mà giờ đây chúng ta phải làm, tôi xin nhấn mạnh lần nữa, không phải bây giờ mới làm, nhưng làm chưa đúng, làm chưa đủ, thì nay cần phải đẩy mạnh hơn nữa, phải khai triển rộng hơn nữa, là:

Đè bẹp và tiêu diệt luận điệu “tinh thần dân tộc” vẫn còn tồn tại dai dẳng trong bọn kiên trì lập trường độc lập dân tộc, đặc biệt trong đám trí thức và vài phần tử công thần chủ nghĩa trong tướng lĩnh. Cần phải tiêu diệt cả về tinh thần, cả về vật chất.

Tướng lĩnh phần nhiều là người của ta, do ta đào tạo, cất nhắc, công này là của nguyên chủ tịch Lê (đức Anh), người rất biết nhìn xa trông rộng. Tuy nhiên, lẫn vào đấy cũng vẫn có vài phần tử lòng chùng, dao động, chủ yếu do kém hiểu biết, các đồng chí cần đả thông, bồi dưỡng thêm cho họ về lập trường quan điểm ở trường đảng các cấp. Máy anh già sắp chết hay nói ngang thì phải đe nẹt, cho chúng biết rằng một khi đã bị coi là chống đảng thì chúng sẽ bị tước hết mọi tiêu chuẩn cao đang được hưởng, tất chúng sẽ im mồm.

Đám trí thức lèo tèo mới là đáng ngại. Tuy chẳng có trong tay cái gì, nhưng chúng có khả năng kích động tinh thần dân tộc trong nhân dân để cản trở hợp nhất. Nhưng không lo, Mao chủ tịch đã dạy: Trí thức khởi xướng được nhưng không làm được, chúng chỉ lép bẹp lỗ miệng, thấy súng lên đạn là chúng rùng rùng bỏ chạy.

Đáng ngại là ở chỗ ấy, chỗ khởi xướng, nhưng không đáng sợ cũng ở chỗ ấy, ở chỗ bản tính trí thức. Hãy lên đạn, hãy hô “bắn” thật to, đâu sẽ vào đấy hết.

Lực lượng chủ yếu của chúng ta trong việc trấn áp bọn dân tộc chủ nghĩa là hai cánh quân: Về vật chất là công an, về tinh thần là truyền thông. Công an sẽ được cung cấp mọi trang bị hiện đại nhất để đè bẹp mọi mưu toan đối kháng. Nhưng phải chú ý điểm này: Không được lạm dụng các phương tiện hiện đại, chiếu cố những biện pháp truyền thống ít gây ồn ào, tránh những phản ứng quốc tế bất lợi. Truyền thông phải sử dụng mọi phương tiện sẵn có, tăng cường viết và nói hàng ngày hàng giờ, biện luận cho dân thấy được cái lợi của việc sáp nhập: Họ sẽ được hưởng mọi phúc lợi của người dân Trung Quốc, hơn hẳn phúc lợi đang có, sẽ không còn chuyện lũng củng vướng mắc về biên giới, ngư dân được tha hồ đánh cá trên biển Đông nay cũng là của họ mà không còn phải lo lắng vì xâm phạm hải phận bị hải quân Trung Quốc trừng phạt, người dân khi xuất ngoại sẽ được cảm hộ chiếu của một nước lớn mà thế giới phải kiêng nể...

Tuy nhiên, tôi đặc biệt lưu ý các đồng chí: Phải tiến hành kín đáo để mọi việc chuẩn bị diễn ra như bình thường, không nhận thấy được. Trong khi chưa hợp nhất, trung ương chính phủ cũng như các tỉnh chính phủ, tuyệt đối không lộ ý đồ.

Thỉnh thoảng vẫn phải cho phát ngôn nhân trung ương chính phủ nói dăm ba câu phản đối về chủ quyền Tây Sa và Nam Sa, phải cho phép các báo đăng vài bài chiếu lệ về biên giới và hải đảo.

Thỉnh thoảng vẫn phải cho phát ngôn nhân trung ương chính phủ nói dăm ba câu phản đối về chủ quyền Tây Sa và Nam Sa, phải cho phép các báo đăng vài bài chiếu lệ về biên giới và hải đảo. Với mọi sự cố xảy ra trên biển như vừa rồi cứ tiếp tục ám chỉ một “nước ngoài” nào đó, hoặc một “tàu lạ” nào đó, không rõ quốc tịch v.v...là được. Đừng quên khen thưởng các nhà báo, họ

là công bộc trung thành của ta, thiếu họ không được.

Hiện nay đang nổi lên sự phản đối Trung Quốc khai thác bô-xít ở miền Trung. Ôn ào lắm. Có vẻ hung hăng lắm. Nhưng là bề ngoài thôi, chứ bề trong thì bọn phản đối cũng biết thừa mọi sự đã an bài, tiền đã trao thì cháo phải được múc, bộ chính trị quyết không bỏ kế hoạch này. Nhất là Nông (Đức Mạnh) đồng chí, là chuyện sinh tử của Nông đồng chí, nên đồng chí rất kiên quyết.

Trong chuyện bô-xít tôi thấy bên cạnh cái xấu lại có cái tốt đấy, các đồng chí ạ. Phải phản công bằng lập luận: Một khi Việt Nam đã nhập vào Trung Quốc thì vùng Tây Nguyên của Việt Nam là của chung nước ta, chưa chừng trên sẽ thay đổi kế hoạch ta không khai thác ở đấy nữa, mà chuyển sang thực hiện ở châu Phi, bô-xít của ta, ta để đấy dùng sau, cũng như ta đâu có vội khai thác cả tỉ tấn bô-xít ở Quảng Tây.

Nói để các đồng chí phân khởi: Về thực chất, qua con đường ngoại thương, đầu tư, ta nắm Châu Phi trong tay từ nhiều năm rồi. Ta đã mua hết các chính quyền ở đấy. Cái đó gọi là quyền lực mềm. Trung Quốc đến sau phương Tây và Hoa Kỳ, vậy mà chỉ trong vòng một thập niên ta đã quét sạch chúng khỏi đấy. Ta còn chuyển dân mình sang Châu Phi làm thành những vùng đất Trung Quốc trên lục địa Đen nữa kia. Người Trung Quốc bây giờ có quyền nói: "Mặt trời không bao giờ lặn trên đất đai của tổ quốc".

Phải trấn an các cán bộ các cấp từ trung ương cho đến địa phương để họ thấy rằng sau hợp nhất mọi vị trí, quyền lợi, bổng lộc của họ không bị suy giảm.

Các đơn vị hành chính sẽ được giữ nguyên trong một thời gian dài trước khi áp dụng mô hình hành chính chung trong toàn quốc. Việc này rất quan trọng, xin các đồng chí chớ coi thường. Lãnh đạo, từ trung ương cho đến địa phương, có thông thì nhân dân mới thông, nhân dân đã được giáo dục chu đáo trong nhiều năm tinh thần tuyệt đối phục tùng lãnh đạo. Nhưng nếu họ thấy cấp trên của họ dao động, tư tưởng bất thông thì chính họ cũng sẽ dao động theo, trở thành mối nguy cho những tư tưởng dân tộc chủ nghĩa.

Thưa các đồng chí,

Còn lại một việc cuối cùng là mô hình quản trị Việt Nam trong tổ quốc thống nhất: Tỉnh hay là Khu Tự trị? Chuyện này xin các đồng chí về nghĩ thêm, bàn thêm.

Tỉnh thì cũng như Quảng Đông, Quảng Tây, về diện tích hơn kém không nhiều. Khu tự trị kiểu như Khu tự trị Choang trong Tỉnh Quảng Tây thì lại quá nhỏ về vai vế, Nông đồng chí vốn rất e ngại sự chống đối trong nội bộ. Mà làm khu tự trị với ý nghĩa lớn hơn thì lại vướng chuyện Tây Tạng, bọn chó Đạt Lai Lạt Ma cũng đang xin tự trị đấy, mà trung ương không thuận.

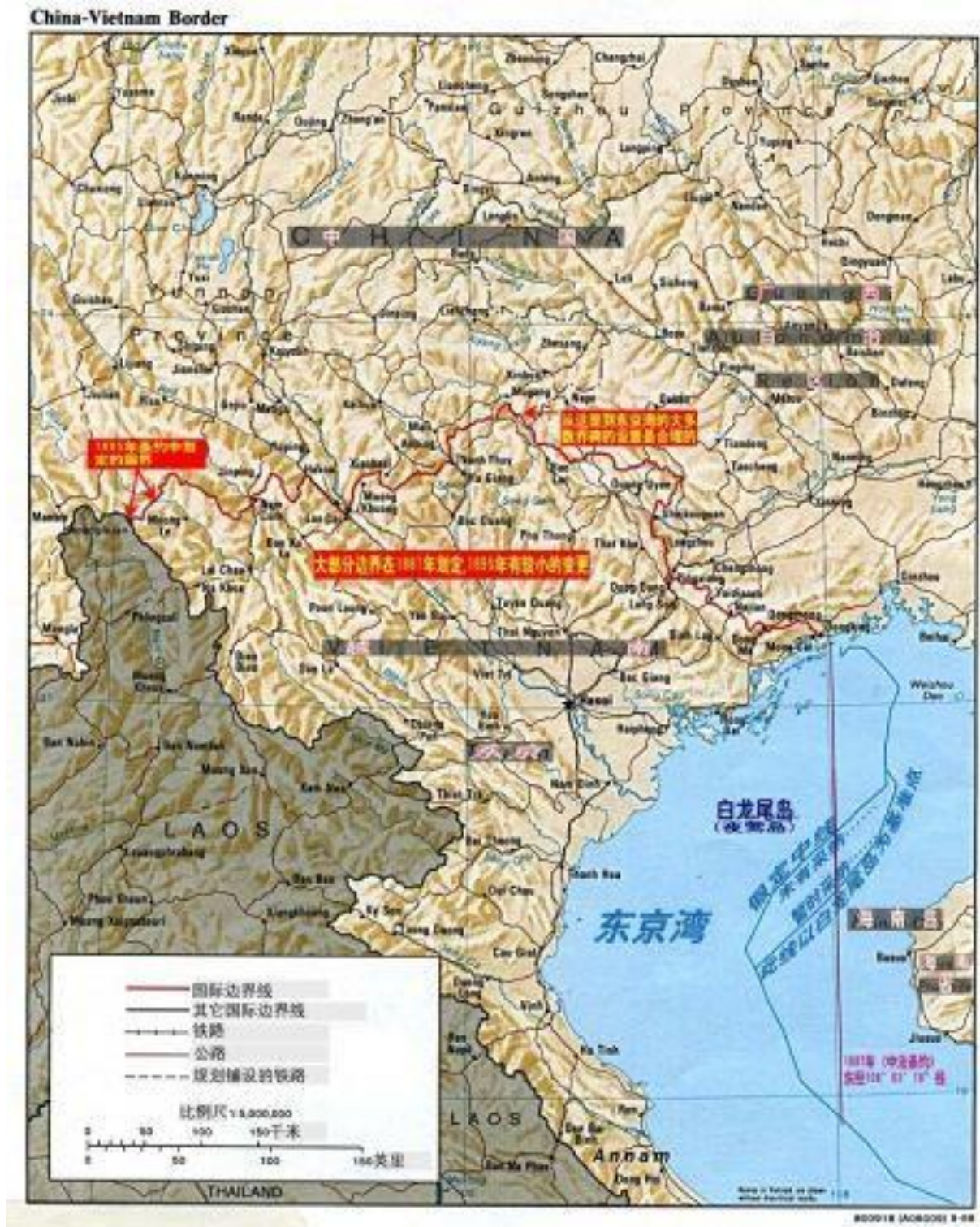
Có mấy đồng chí Việt Nam nêu ý kiến: Hay là tổ chức Trung Quốc thành liên bang, Việt Nam sẽ là một nước, hay một bang trong liên bang ấy? Ý kiến này không mới, nó đã từng được nêu lên. Nhưng, các đồng chí thử nghĩ xem: Nếu như thế thì thống nhất làm sao được với bọn Tây Tạng, bọn Nội Mông, bọn Mãn Châu, bọn Hồi Hột..., chính chúng nó đang muốn cái đó để xưng độc lập hoặc tự trị trong liên bang.

Trên nguyên tắc thì đúng, là cái gì cũng được, danh chính thì ngôn thuận, nhưng nội dung bất biến vùng nào cũng chỉ là một bộ phận lãnh thổ của tổ quốc. Có điều những danh hiệu độc lập, tự trị lại là cái dễ bị lũng vào đấy cái tinh thần dân tộc, mằm mống cho sự phân liệt. Không được, quyết không được.

Thưa các đồng chí.

Vấn đề hình thức, nhưng lại có tầm quan trọng lớn, xin các đồng chí phát huy tự do tư tưởng để

đề xuất...”

Bản đồ sát nhập từ biên giới Việt-Trung

Tài liệu này trên thực tế trùng khớp với những gì Wikileaks (**Xem: Những sự thật cần phải biết – Q.1**) đã trình bày về Hội nghị Thành Đô dẫn đến bán nước toàn diện của CSVN. Con đường Hán hóa mà CSVN đem về đi theo lộ trình rõ ràng như bản tài liệu đã nêu.

Trong khi đó, một diễn biến mới nhất đã diễn ra gần đây khi quốc hội CSVN đã không dám công bố về tình hình biển đông sau phiên họp kín vào chiều thứ Sáu tuần trước. Quốc hội CSVN đi đến quyết định “im lặng”, không đưa ra tuyên bố nào về tình hình Biển Đông đang rất căng thẳng, có nguy cơ dẫn đến một cuộc xung đột vũ trang giữa Trung Cộng và các nước.

Theo sự bào chữa của giới báo chí lề đảng thì trong buổi họp kín này không nằm trong chương trình nghị sự trước đó nên các đại biểu không có thời giờ thảo luận mà chỉ ngồi nghe các báo cáo từ bộ trưởng ngoại giao Phạm Bình Minh.

Tuy nhiên một số đại biểu có vẻ không hài lòng về việc quốc hội không đưa vấn đề Biển Đông vào chương trình nghị sự, không cho thảo luận và cũng không đưa ra lời tuyên bố nào để toàn dân được biết về chủ trương của nhà nước VN trong khi cả thế giới đều bày tỏ sự lo ngại về đã

tâm độc chiếm Biển Đông của Trung Cộng. Đại biểu tỉnh Hải Dương, thượng tướng Nguyễn Văn Rinh, và đại biểu Nguyễn Anh Sơn nói rằng, nếu quốc hội CSVN không có hành động thích đáng thì sẽ gây hoang mang và khiến cho người dân càng mất niềm tin. Nhưng mà cũng sẽ giống như mọi lần thì cái gọi là “Quốc hội” của CSVN sẽ đưa sự việc Biển Đông vào quên lãng. CSVN đang tiếp tục con đường bán nước cho những kẻ cướp nước và tiến hành Hán hóa một cách dần dần. Chiến thuật gặm nhấm cùng với văn hóa, chữ viết chính là những gì CSVN muốn làm để tạo ra một tâm lý nể sợ Tàu. Âm mưu đó thật sự thâm độc và nham hiểm.

Bản đồ chiếm đất Việt Nam của Trung Cộng

4 - KẾT LUẬN

Rõ ràng là CSVN đang thực hiện âm mưu Hán hóa từ Hồ Chí Minh cho đến các cấp chóp bu hiện nay đang tiến hành. Trung cộng dùng tâm linh, chữ viết, văn hóa và chiến thuật gặm nhấm

để biến nước ta thành thuộc địa của chúng như cái mòng ngàn năm chưa nguôi. Nhờ bàn tay nhuộm máu đồng bào của CSVN thì những điều đó mới được thực hiện một cách toàn diện. Nhận ra những nguy cơ đó là trách nhiệm của chúng ta đối với dân tộc. Cần phải luôn nhớ rằng muốn chống Tàu không có cách nào khác là lật đổ CSVN. Đó là chấm dứt sự Hán hóa của Tàu cộng và Việt Cộng.

Đặng Chí Hùng

12/07/2015

